

Rohatecká obec

6/2012

XVI. ROČNÍK

Úvodem

Vážení spoluobčané,

právě držíte ve svých rukou poslední číslo našeho zpravodaje v tomto roce. Skoro se mně chce napsat poslední čísla úplně, když nám všichni říkají, že 21. 12. 2012 bude konec světa. My se ale jistě sejdem u našeho zpravodaje i v příštím roce, stejně tak jako i v letech nadcházejících.

Byla to dokonce mimo jiné i japonská princezna Kaoru Nakamaru, která veřejně promluvila o tom, že měla v roce 1976 duchovní zážitek. Pojil se právě ke dni spojeným s koncem světa, který bude zanedlouho. Sdělila světu, že je ve spojení s tzv. UFO lidmi, kteří žijí uvnitř naší planety země, která bude přecházet do 5. dimenze. V již zmíněné prosincové dny má být po tři dny a tři noci úplně tma. Dostáváme taky informace, že se mění magnetické pole země a s tím budou spojeny změny, které na nás budou působit a nás ovlivňovat. Strach a panika jistě není na místě. Vzpomínám si, jak se mi jako mladému klukovi zjevila již mrtvá babička a já se bál. Upokojili mě až moji rodiče tím, že se nemusím bát, protože jsem babičce nic zlého neudělal a strach byl v tu ránu pryč. Bojíme se převážně věcí neznámých a mnohdy ještě neuskutečněných.

Máme nyní období Vánoc, kdy budeme společně trávit sváteční dny a sejdem se v rodinném kruhu. Naše dny by měla prostoupit láska a klid. Stresy a strachy zanechajme přede dveřmi.

Příjemné chvíle a prožitky si vytváříme sami.

Třeba taková lítost je pevně zakořeněná v minulosti nebo budoucnosti. Ne v přítomném okamžiku. Ukázkou toho je nedávno zesnulý americký astronaut Neil Amstrong. Ten i v 82 letech nejvíce litoval, že se mu nikdy v životě o jeho přistání na Měsíci nezdálo. Příznivci konspiračních teorií by na tuto otázku znali jistě hned odpověď. Tvrdí totiž, že tam tenkrát nepřistáli a celé se to točilo v hollywoodských studiích.

Svět se samozřejmě mění a nastávají situace, které by si člověk těžko asi představoval. New York pod vodou a jeho obyvatelé s kanystry stojící ve frontách na benzín. Ten byl na příděl a vydával se podle sudé nebo liché poznávací značky auta. Zajímavé bylo si všimnout, co lidi nejvíce postrádali. Mimo toho benzínu to bylo dobití mobilního telefonu, na které v ulicích čekala spousta lidí. Pak až byla potřeba jídla. To jsou priority dnešního moderního světa.

V obsahu zpravodaje najdete poohlédnutí za slavností spojenou s výročním vysvěcení kostela, zprávu naší muzejní komise a další zajímavé materiály, které si bezesporu zaslouží vaši pozornost. Zima se svou chladivou přítomností se již přihlásila o svá práva a my budeme nyní poznávat krásy tohoto ročního období. Nenechajme se tedy ukolébat myšlenkou, že nic již nemá smysl před tzv. koncem světa.

Času zpytovat svá svědomí máme vždy dostatek a tak je tomu i s naším přístupem k životu. Brát život vždy z té dobré stránky, vidět jej pozitivně a nestěžovat si na každou hloupost, která nám pobírá nepoměrně naší pozornosti. I při nižších stupních celsiových můžeme obdarovat lidi okolo sebe úsměvem místo zamračených pohledů.

*Stanislav Zela
šéfredaktor*

Z obsahu

Postřehy	2
Osobní zprávy	2
Rohatecké obecní muzeum	6
Školství	8
Kultura	13
Spolky	14
Sport	17

Postřehy

V těchto dnech byla dokončena stavba protipovodňové hráze včetně opravy stavidel, propustků a terénních úprav. Povrch vybudované ochranné hráze je určen pouze pro pěší, cyklisty a bruslaře. Určitě nebude sloužit jako dráha pro motorová vozidla, jak si někteří již vyzkoušeli.

Během jednoho týdne nás nezávisle na sobě několik občanů Kolonie upozorňovalo na nefungující veřejné osvětlení v této části obce. I přes opakované odstranění příčiny servisní firmou došlo za pár hodin opět k výpadku. Ukázalo se, že vše způsoboval vandalský čin člověka, který zřejmě potřeboval pro své aktivity tmu. Případ se vyšetřuje.

Osobní zprávy

NAROZENÍ srpen - říjen 2012

Dominik Helleši
Tibor Ondruš
Jiří Botoš
Rozálie Lichtenberková

ÚMRTÍ září - listopad 2012

Božena Cmolová	71 let
Marie Macháčková	67 let
Alžběta Klímová	84 let
Věra Zahnašová	87 let
Zdeněk Grégr	43 let
Antonie Sojková	71 let
Františka Rosypálková	84 let
Květoslava Řezáčová	85 let
Jan Novák	92 let
Ladislav Hruška	80 let
Stanislav Slezák	86 let
Zdenka Polesňáková	85 let

SNATKY září - říjen 2012

Mimo obec byla uzavřena 3 manželství, v obci 1

Blahopřejeme!

Pranostiky před koncem roku

*Na svatého Mikuláše je už zima celá naše.
Svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelsí noc.*

Citát

Mladí zůstáváme, dokud nám budoucnost připadá zajímavější než minulost.

Vítání nových občánků do života 3. listopadu 2012

Od listopadu soutěžíme ve sběru elektra!

Společnost ASEKOL s.r.o. ve spolupráci s Jihomoravským krajem pro vás připravili soutěž ve sběru drobného elektroodpadu.

Zapojit se můžete ihned, od okamžiku, kdy si odstříhnete leták s razítky, který si můžete vytisknout z webových stránek www.asekol.cz, sekce Sbírej a vyhraj!

Pak už jen stačí najít doma, v garáži, na půdě nebo na chatě staré vysloužilé elektro a odnést je spolu s tímto letákem na sběrný dvůr. Tam vám letáček orazítkují (1 spotřebič = 1 razítko). Jakmile jich budete mít pět, vyplňte kontaktní údaje a odpovíte na otázku, zda elektro patří do smíšeného odpadu. Pak leták odešlete na PO BOX č. 75, 460 03 Liberec 3. Tisk letáků není omezen, naopak,

čím více donesete elektra a odešlete orazítkovaných letáků, tím větší šanci máte na výhru zbrusu nového tabletu Samsung nebo další elektroniky. Více informací o soutěži je k dispozici na www.asekol.cz.

Vítězové se budou losovat za celý kraj, první místo bude oceněno tabletem od společnosti Samsung, hodnotné spotřebiče obdrží i vylosovaní na 2. – 5. místě. Zapojením do soutěže můžete vyhrát hodnotné ceny a zároveň přispějete recyklaci elektra k ochraně životního prostředí. Každý spotřebič totiž obsahuje až 80% materiálů, které lze znovu využít. Navíc se zabrání úniku škodlivých látek, jako je rtuť nebo olovo. Nenechte proto ležet staré elektro v šuplíku, raději sbírejte a vyhrávejte. Soutěž trvá do 28. 2. 2013.

Poplatky za komunální odpad v roce 2013

S účinností od 1. července 2012 došlo k novelizaci zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Novelizace přinesla především tyto zásadní změny:

- byl rozšířen okruh poplatníků
- došlo ke zvýšení horní hranice sazby poplatku

Podle ustanovení § 10b zákona o místních poplatcích je poplatníkem:

a) fyzická osoba,

1. která má v obci trvalý pobyt
2. které byl podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky povolen trvalý nebo přechodný pobyt na dobu delší než 90 dnů
3. která podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky pobývá na území České republiky po dobu delší než 3 měsíců
4. které byla udělena mezinárodní ochrana podle zákona upravujícího azyl nebo dočasná ochrana podle zákona

upravujícího azyl nebo dočasná ochrana podle zákona upravujícího dočasnou ochranu cizinců,

b) fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba.

Sazba poplatku je dvousložková a tvoří ji:

- a) částka až Kč 250,- za osobu a kalendářní rok (v letošním roce činí tato sazba Kč 230,-),
- b) částka stanovená na základě skutečných nákladů obce předchozího kalendářního roku na sběr netříděného komunálního odpadu až Kč 750,- za osobu a kalendářní rok (v letošním roce činí tato sazba Kč 250,-).

Pro rok 2013 zůstává sazba poplatku stejná jako letos.

Vyzýváme cizince, kteří mají v obci povolen pobyt a vztahuje se na ně novela zákona o místních poplatcích, aby se k platbě místního poplatku za komunální odpad pro rok 2013 přihlásili na obecním úřadě.

Plesová sezona 2013

19. ledna	10. Reprezentační ples obce Rohatec
26. ledna	Školní ples
2. února	Ples sportovců
9. února	Fašaňk
16. února	Hasičský ples
23. února	Krojovaný ples
2. března	Discoples

Upozorňujeme spoluobčany, že od ledna 2013 rozšíříme spektrum tříděného odpadu obalových kartonů tzv. tetra-pack. Svozová firma bude tyto vytříděné a vypláchnuté obaly odebírat od domů stejně jako PET lahve. Termín svozu bude vždy oznámen. Některé domácnosti již žluté pytle obdržely, ostatní si je mohou vyzvednout na obecním úřadě nebo na sběrném dvoře odpadů.

V letošním roce můžete navštívit ještě Vánoční koledování u základní školy ve čtvrtek 13. prosince od 16.00 hodin a Adventní koncert v kostele sv. Bartoloměje v sobotu 15. prosince v 15.00 hodin. Ve stejný den a v neděli bude otevřeno i místní muzeum, kde ZO SZPO uspořádá Vánoční zdobení.

V neděli 30. prosince budou mít v 17.00 hodin svůj tradiční Silvestr senioři.

Vážení cestující!

Od 9. prosince 2012 je na trati Břeclav – Přerov – Bohumín zaveden pravostranný provoz. K pravidelnému nástupu a výstupu ve všech zastávkách na této trati je určeno nástupiště vpravo ve směru jízdy.

Zavedením pravostranného provozu na trati Břeclav – Přerov – Bohumín je pravostranný provoz na celé železniční síti České republiky.

Další informace na www.szdc.cz

STOLETÉ VÝROČÍ KOSTELA V ROHATCI

V sobotu 20. října letošního roku jsme si připomněli 100. výročí posvěcení kostela sv. Bartoloměje. V předchozím čísle našeho zpravodaje jste se mohli seznámit s podrobnou historií kostela a dění kolem něho v článku pana Ing. Antonína Jaroše. V tento den se konala slavnostní mše. Před 100 lety ji na den přesně sloužil probošt dr. A. Stojan, tentokrát se tohoto úkolu zhostil generální vikář Mons. Mgr. Josef Nuzík. Dále se zúčastnili Mons. Václav Vrba, děkan z Veselí nad Moravou, P. Václav Fojtík, kaplan z Veselí nad Moravou, Dr. Edvard Krumpolc, P. Libor Salčák, P. František Dobeš, P. Jerzy Schwarz ze Sodoměřic a P. Karel Krumpolc. Během slavnostní mše zazpíval místní smíšený pěvecký sbor, který celému obřadu dodal slavnostní rámeček. Početná účast věřících byla důkazem, že duchovní život v naší obci ještě žije.

V odpoledním programu nás varhanním koncertem upozornil pan Richard Stehlík, že varhany jsou nástroj, na který lze kromě duchovní hudby zahrát cokoli a v tomto kostele i ve vynikající akustice. Jak sám řekl, chtěl by v podobných koncertech pokračovat.

Strážnická cimbálová muzika Danaj se svými sólisty nám následně předvedla, že v chrámovém prostředí lze předvést koncert důstojný významné události.

A kdo měl toho dne kultury málo, mohl se podívat do místního muzea, kde byla při této příležitosti instalována nová expozice. Tvořily ji staré kněžské ornáty, ručně vyšíváné oltářní plachty a byl k vidění i baldachýn, dříve používaný při slavnosti Božího Těla. Vyšily ho na rohatecké faře v roce 1914 místní ženy a panny, jak je na něm uvedeno. Pozornost poutala i černá sametová oltářní

plachta, vyšitá paní Procházkovou. Překrásné barvy vyšivky nejsou poznamenány časem, jsou stále zářivé. Výstavu doplnily fotografie a dokumenty ze současnosti i minulosti. Pozornost budila zvláště kopie pamětního listu z roku 1912, podepsaného tehdejšími představiteli obce. Zaujaly a překvapily také obrazy pana Václava Krupanského, kterého veřejnost zná spíše jako autora děl v lidovém stylu. Tyto byly s náboženskou tematikou a ukázaly jeho všestrannost a mistrovství. Dle vyjádření pořadatelů a také kniha návštěv dokazují, že výstava byla pěkná, líbila se i církevním hodnos-

tářům.

Na závěr nezbyvá než si přát, aby náš kostel zůstal i nadále nezaměnitelnou dominantou obce, pečlivě udržovanou obětavými občany. Mezi ně patří po léta zejména pan Pokorník

s manželkou. Starají se pečlivě nejen o vnější vzhled, ale i interiér a zařízení. Mají naše poděkování i za ochotnou spolupráci při přípravě muzejní expozice.

(M. Hovězáková, Ing. A. Jaroš, Z. Bíza)

DOVOLÍME SI CITOVAT Z DOPISU NAŠEHO RODÁKA PANA FARÁŘE FRANTIŠKA DOBEŠE

Srdečně Vás, pane starosto, pozdravuji a chtěl bych Vám svými řádky vyjádřit velké poděkování za krásnou slavnost, kterou jsem mohl ve Vaší přítomnosti i za přítomnosti paní místostarostky, prožít.

Sobota 20. 10. 2012 se zapíše nejen do mého srdce, ale i do srdce těch, kteří byli svědky této mimořádné události. Srdce rodáka, který už žije celých více jak čtyřicet let mimo svou rodnou obec, se musí zaradovat, když prožije milé přijetí od těch, kteří stojí v čele této krásné, milé, rodné vesničky. Srdečné přijetí jen navozuje vše, co potom následovalo. Srdce se opět zaraduje, oči

rozšíří, když uvidí to, co lidská vnímavost uložila v místním muzeu. Můj obdiv a dík patří všem, kteří se o ně zasloužili a stále pečují, aby těm dalším ukazovalo, co uměly zlaté, pracovitě ruce našich předků. Díky také za to, že jste zajistili příslušníky mladé generace, kteří oblékli nádherné rohatecké kroje a přispěli k lesku celé oslavy. Patří jim mé poděkování, neboť i v tom je úcta k lidem, kteří žili před námi.

Osobní účast vás pane starosto a vás paní místostarostko, přispěla k významu této události, která je v ohledu společenském, kulturním a duchovním velmi důležitá. Bez duchovna by nebyla

kultura a platí to i opačně. Dík za to, že to umíte pochopit a svým osobním postojem i vyjádřit.

Myslím, že nemluvím jen sám za sebe, ale také za ty, kteří se spolu se mnou mohli této slavnosti zúčastnit.

Všem, kteří se na ní jakýmkoliv způsobem podíleli, vyslovuji velké uznání a poděkování. Kéž by bylo stále dost takových, kteří si váží práce a obětavosti našich předků a umějí ji ukazovat těm, kteří přicházejí na jejich místo.

Díky, vše dobré a hodně elánu do dalších takových akcí přeje vděčný rodák

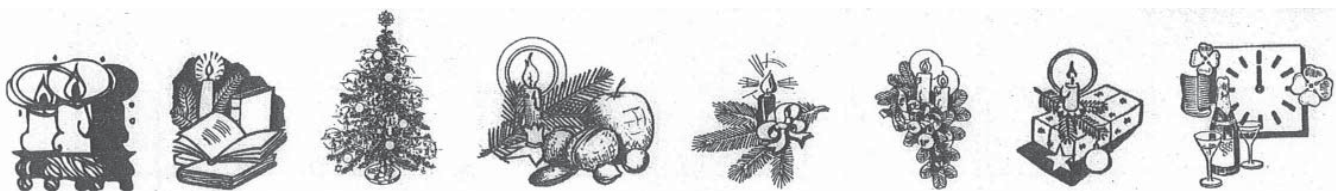
František Dobeš

VÁNOCE – NAROZENÍ JEŽÍŠE KRISTA

Nejkrásnější svátky v roce zavítaly zase k nám. Vánoce jsou poselstvím o Boží lásce k člověku. I když máte zázemí domova, lásku svých nejbližších, dobré zaměstnání, přesto někdy cítíte prázdnotu, tíhu svědomí a nenaplněnost svého života. Pán Ježíš nám přišel říct, že Bůh není daleko od nás, je mezi námi, ví

o našich radostech i starostech. On vás vyslyší, naplní radostí a pokojem. Nebudete sami, bude vás provázet životem nejen o Vánocích, ale po celý život. Přeji vám, abyste poznali jeho lásku a pomoc. Klidné a spokojené Vánoce.

(V. Škromachová)

PROTIPOVODŇOVÁ OCHRANA OBCE JE DOKONČENA

Stavba chrání obec před povodněmi byla jedna z nejdůležitějších vodohospodářských děl realizovaných v naší obci za posledních sedmdesát let. Proto průběh výstavby neušel pozornosti řady našich občanů a také mediálních subjektů.

Dovolím si vám, vážení spoluobčané, krátce shrnout důležitá fakta o této významné stavbě.

Objednavatelem protipovodňové hráze včetně revitalizace Mlýnského ramene, bylo Ministerstvo zemědělství a Pozemkový úřad Hodonín. Finanční krytí bylo provedeno z protipovodňového konta Ministerstva zemědělství. Stavbu pak na základě výběrového řízení realizovala firma Eurovia.

Protipovodňová opatření řeší ochranu pravobřežní nivy Moravy, včetně ohrožené zástavby obce Rohatec při stoletém průtoku v Moravě, což odpovídá průtoku $700 \text{ m}^3/\text{s}^{-1}$.

Ochranná hráz je lichoběžníkového tvaru se sklonem svahů 1:2 a šířkou koruny 4,0 m o délce 1.271 m. Na koruně se nachází konstrukce vozovky, která bude sloužit jako cyklostezka. Výška hráze je na začátku v úseku Přívoz 167,52 m.n.m.. Vzhledem k nedostatku materiálu vhodného pro stavbu inundační hráze bylo použito nehomogenní jádro z popelového stabilizátoru z Elektrárny Hodonín. Na hráz v ulici Přívoz pak navazuje zvýšená komunikace přecházející přes nově vybudovaná stavidla.

Revitalizací Mlýnského ramene bylo docíleno jeho funkčnosti při odvádění záplavových vod z pravobřežního území řeky Moravy.

Celá stavba byla dokončena k 30. 10. 2012 s tím, že byl investorem stavby požádán Městský úřad Hodonín o kolaudační díla. V brzké době bude pak stavba v hodnotě 20 mil. Kč předána naší obci.

Můžeme tedy konstatovat, že do budoucna jsou povodně, které ohrožovaly rodinné domky a jiné objekty v dolní části obce, nemožné. Jistě tak dojde ke zkvalitnění úrovně života a bydlení mnoha občanů.

Ing. Vladimír Elšík

ROHATECKÉ OBECNÍ MUZEUM

Z historie života vyplývá poučení, ale i právo a povinnost, brát v úvahu všechny zkušenosti našich předků, pracovní i kulturní. Historie naší obce je dlouhá i poučná. Za více jak 700 let toho přestála hodně. V historii byla několikrát zničena, přežila světové války. Prošla i velkým rozvojem, zejména ve dvacátém století. Historické události jsou popsány ve čtyřech knižních vydáních. Stále však chyběly praktické historické ukázky ze života obce, lidového umění a kulturních tradic.

V roce 2002 zřídil obecní úřad v uvolněných prostorách u jeho nové budovy malé obecní muzeum. Od té doby se

shromáždila od občanů řada předmětů, obrázků a fotografií. Uskutečnilo se několik úspěšných výstav. Mnoho předmětů naši občané zapůjčili, aby si je mohli všichni prohlédnout. Starší zavzpomínali, mladí se poučili. Poučná byla i poslední výstava k výročí kostela. Mnozí obdivují krásu rohateckých krojů i umění našich babiček. Zajímavá je i tvář obce na starých mapách nebo fotografiích.

V posledních letech výstavní plochy již nevyhovovaly. V roce 2010 došlo k rekonstrukci prostor muzea. Zvláště se dostalo místa pro místní umělce, rozšířil se i depozitář. Jedna místnost je vyhrazena

pro ukázky vaření našich babiček. Stále se však nedostává ukázkových předmětů. Chybí i starší drobný nábytek stůl, židle, kuchyňské nádobí, starý sporák.

Obracíme se proto na naše občany, aby prohlédli domácnosti, zvláště ti, komu zůstávají různé předměty z pozůstalosti, aby tyto nabídli do muzea. Hodně často se objevují ve sběrném dvoře k likvidaci a mnohdy by mohly posloužit jako zdroj poučení mládeži, nebo vzpomínek těch starších. Může se jednat i o věci poškozené. Například naše děti již dnes neví co je to TRAKAŘ. Má jej někdo?

JDE O VŠE, CO VYSTIHUJE MINULOST ŽIVOTA V OBCI:

nábytek – rohová lavice a stůl do kuchyně, skříň, noční stolek, kolébka, štokrle, lavička do místnosti, olejová lampa a jiné

pracovní pomůcky – pro ženy i muže používané v domácnostech, zemědělství nebo řemeslech

krojové oblečení – pro všední den a na slavnostní události i obuv

nádobí – vše co je zapotřebí v kuchyni včetně košů na dřevo a ošatek

staré obrazy – s vyobrazením okolí obce, obce samotné, občanů naší vesnice nebo umělecká díla našich spoluobčanů

staré fotografie – s významnými občany, pracovní činností,

s okolím obce a života obce

kamna do kuchyně a pomůcky ke kamnům

Nenechávejte zničit to, co by mohlo být užitečné jako zdroj poučení. S nabídkami se obraťte na pracovníky OÚ, členové muzejní komise přijdou posoudit co je možno použít a co patří do sběrného dvora.

Děkujeme všem, kteří do muzea čímkoliv přispějí.

Muzejní komise obce Rohatec

CHASOVNÍ KONEC LÉTA - HODUJME!

Léto se nám překulilo v podzim a s sebou si odneslo dění letošních hodů a hodků. Letos se hody, jak víme, stanovily na 26. srpna. Po důkladných dvoutýdenních přípravách, včetně stavění máje, přes pořádné hlídání a hodové slavení, na nás čekalo pěkné završení hodkama. Ale abych nepředbáhala.

Při letošním výběru máje jsme měli se stárkem opravdu co dělat. Vybrat takový strom, který je pevný, rovný a který by jaksepatří ozdobil vesnici, je docela těžký úkol. Na třikrát jsme jeli do lesa, než jsme si ho našli. Čekal na nás přímo u cesty. Už jsme se stárkem viděli máju, vyjímající se nad Rohatcem. Nemálo nás pan lesník zchladil, naposled si prý takový oříšek vybral Robin Gurský. Ale vše dopadlo tak, jak mělo a už byla mája za pomoci lesníků a pana Pergla pod zeleným. Začalo se strouhat a hoblovat, enom ať nám do toho stavění pěkně vyschne a není tak těžká.

Chasovní děvčice se také velice činily a napekly celé vesnici koláčků a dokonce nově i kokosové pusinky a malé pizza šneky, které sklídily úspěch hlavně u našich šohajů, kteří nás došli o přestávce ve strouhání do školkovské kuchyně navštívit. Opět se dal vařit letošní zvěřinový – srnčí, gulášek, tradičně od výborného kuchaře pana Gurského, kterému patří velký dík! Nad všechna očekávání byla naše, už i spojená mája, hodně vysoká. Šohajé, ale i nechasovní kamarádi, všecko pěkně nachystali a připravili tak, aby bylo na stavění vše v co nejlepším pořádku.

Ani jsme se nenadáli a už tu byl pátek 17. srpna. Pomocníci dorazili a mohlo se jít na věc. Průběh už většina z nás zná. Letos se vše vydařilo tak jak mělo, všichni byli spokojeni se zdárným postavením a stárci hlavně. Následovalo společné zvěčnění na památku, pár přátelských štamprlek slivovice, pohoštění koláčkem a poděkování gulášem. Na večerní slavení nám došla zahrát cimbálová muzika Slovácko ml., což jsme si my, teda hlavně děvčice, pořádně užily a oslavování se neslo ve znamení kariček. Na večer si chasa nachystala velké překvapení a předvedla se společně v nových „týmových“ tričkách. Tím jsme se navnadili i na následující den.

V sobotu po stavění máje, 18. srpna, následuje předhodový fotbalový turnaj. I letos zde měla chasa své zastoupení. Skalní fanoušci se na hřišti připravovali už časně zrána, ostatní přišli po půl deváté s plným fandícím nasazením. Letošní hráči měli především velkou motivaci v podobě skvělé odměny pro celou chasu – bazén, ano bazén!, který přislíbil coach Kuba Tomšej za postup ze skupiny. Když hrála chasa, slyšel to snad celý Rohatec. Převážně děvčice, jako fanouškovský tým, byly nepřekonatelné. Podporovaly jak mohly, až většina ze zápasu odcházela ochraptělá. V týmových tričkách jsme zářili a vyjímali se. Skandováním „Chasa jede!“, či „My chceme bazén!“ nám ten bazén opravdu „vyhráli“. Také jsme si postavili pomyslnou vítěznou májku, která jenom potvrzovala skvělý chasovní tým. I když naše celkové umístění nebylo nejvyšší, my jsme byli spokojeni, večer jsme to všichni společně oslavili. Na druhý den už bazén stál na svém místě, kde setrval až do hodů.

Začalo hlídání máje. Společné, klučičí i holčičí. Užili jsme si toho dostatečně, zahráli jsme si hry, občas se, pravda, i vykoupali v bazénu, někdo i únavou oči zavřel, ale hlavně všechno jsme si užili naplno a s úsměvem, s kterým na tyto chvíle taky budeme vzpomínat.

Ve čtvrtek před hodama se chasa odebrala do lesa, jak jinak, než na zelené. Opět jsme jeli s naším stálým skvělým odvozem, panem Janíčkem Elšíkem. Po těch letech, co nás vždycky veze

na kupě na vlečce, už si snad za volantem neumíme představit nikoho jiného. Povožil nás po lese, prý ať zkusíme trochu jinší rajon. Jenže léto bylo suché a nebylo moc z čeho vybírat, odvezl nás opět na důvěrné a známé místo. Les jsme opět zase pročistili a zase jsme se dozvěděli pár veselých historek a zážitků pana Janíčka. Veselá nálada panovala i odpoledne, za horkého počasí, kdy jsme pracovali pod zeleným. Listí, kterého nebylo nazbyt, bylo nutné částečně nahradit i plachtou. Zelené se dozdobilo krepovým papírem, vlající fáboroky rozzářily plot kolem.

V neděli 26. srpna nám nadešel den D. Myslím, že v každém z nás panovaly určité obavy, jestli se letos nepřesuneme slavit do prostor našeho kulturního domu. V sobotu 25. nám pěkně napršelo, výzdobu pod zeleným to trochu opláchllo. Naštěstí počasí zmoudřelo a vyčasilo se. Sraz krojovaných byl, jako vždy, u kostela. Průvod ke stárkovi začal ve 14.00 hodin. Pozpívali jsme, pocifrovali a už stárek bůchal stárce na vrata. I když už většina starší chasy kroje neoblékla, pořád nás bylo dost na kolečko pro stárky a jejich sólo. Kompletní průvod šel opět požádat pana starostu pro povolení hodů a mohlo se jít slavit. Počasí bylo příjemné, nebylo horko, tak akorát „na kroj“. Po odpovídání našich „Mužáků“ jsme nastoupili my, zaspívali také, zatancovali. V průběhu celého odpoledne pod zeleným přijely naše hody navštívit i přespólní chasy. Rychle to uběhlo a po přespólním sóle už byl čas odebrat se na večeri a rozebrat si členy přespólní chasy. Večerní zábavu jsme zahájili nástupem chvilku po půl desáté večerní. I když v kroji nás už bylo poskrovnu, bavili jsme se. Následovalo půlnoční hoblinkové sólo a také sólo pro pana starostu. Večer jsme si užili, i když zima byla vlezlá. Na závěr mohli poslední vytrvalci shlédnout unikátní hošíjé, které předvedli naši šohajé v podobě reklamy na vracovské ložní soupravy. Opravdu je škoda, že nás zastihla taková zima. Byli bychom vydrželi zase až do svítání.

Týden na to, jak už známo, následují hodky. „Načančaná“ kulturní dům opět vyzýval ke slavení a tancování. Po nástupu nás chlapi a šohajé zase po roku překvapili tím, co vlastně nosí pod kalhotami, svléknutím do trenek. Při půlnočním fotkovém sólu jsme zavzpomínali na krojové zážitky z minulých let. Klasicky nechyběly ani naše halekačky, při kterých to bylo opět dost peprné a troufám si tvrdit, že letos v tomto boji suverénně zvítězily děvčice. Ale hlavně, letošním šátečkovým králem byl zvolen bývalý stárek Robin Gurský, který si to přece taky musel „odpykat“.

O Kateřinské zábavě je už také možno poinformovat. „Kaču“ jsme oslavili a zapili pořádně, již s tradičním překvapením, avšak netradičním sólem a koštem.

Malý dodatek formou vzkazu:

Milý strécu Michale,
po přečtení Vašeho článku jsem se rozhodla reagovat na Vaše slova také já, jak jinak než opět zcela otevřeně.

Článek obsahuje podobné fráze, jaké se vždycky každým rokem v Rohatci po hodách nesou, jenom s tím rozdílem, že Vy jste to podal písemně a veřejně. Chasa je na to už zvyklá, že se leccos dozví, od tamtoho a od tamté, či od někoho pod jistým pseudonymem.

Řeknu Vám, že je to velice těžké se zavděčit celé vesnici, aby se to všem líbilo a všichni byli spokojeni. Jeden rok dostávají šohajé po lýtkách francouzskou holí, aby děvčice

tolik nevytáčali, aby se jim náhodou, nedej bože, nerozhodily trčenice a druhý rok jsme zase špatní, protože málo tancujeme. A v tomto případě se musím svého stárka zastat. Podle Vašeho mínění v článku jste zřejmě nikdy nestárkoval. Sama jsem si letos pořádně ani nezatancovala, neboť jsem taky zakusila, co je za starost celé stárkování. Rychle odběhnout tam a zařídit zase tamto... Takže tedy zatancovat si – na to nebyl pořádně čas.

Podotýkáte, že jste teda poctivě zaplatili vstupné, které se mimochodem, jak jistě Vy, kroje znaly víte, platí v okolních dědinách úplně běžně a to i na odpolední zábavě, tak se Vás ptám, jestli ta hudba byla opět jenom pro chasu? Dokonce jste nemusel obhlížet, podle Vás - stojící krojované a mohl jste to jít roztočit na parket také Vy, klidně i při sóle pro starostu, které bylo vyhlášeno ve večerní zábavě.

A vážně si myslíte, že chováme malou úctu k tradici? Vždyť to, že vůbec ty kroje na sebe oblečeme; děvčice, maminky, babičky, které si s jejich přípravou dávají tolik záležit, je malá úcta?

Ještě se Vás zeptám, jestli si opravdu myslíte, že bychom si v dnešní době mohli, my krojovaní – většina studujících, dovolit ze svých financí, zaplatit celé hody a dění kolem?

My, jako chasa, si ty hody jdeme hlavně užít a ne se chovat jako na přehlídce cvičených zvířat.

A po Vašem článku, či po výročí podobných Vašemu i od ostatních Rohatčanů, se ani nedivím, že zájem o kroj upadá, což je docela smutné a alespoň v tomto názoru se myslím shodněme, co říkáte?

Stárka Gabriela Poláková

ŠKOLSTVÍ

MATEŘSKÁ ŠKOLA

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Začátek tohoto školního roku byl pro děti překvapením v podobě výletů, které obvykle zařazujeme spíše ke konci školního roku. Mladší děti byly na výletě v ZOO Hodonín, děti 5 - 6ti leté navštívily farmu v Lužicích. Zábavnou formou se děti seznámily s chovem koní, krmením, hřebelcováním a dle zájmu si vyzkoušely jízdu na osedlaném koni.

Protože první dva měsíce byly velmi teplé, děti si podzimních aktivit velmi užily – vycházkami do přírody, sběrem krásně zbarvených listů a jiných přírodnin a následné výtvarné práce z nich. Také výstava ovoce a ze-

leniny, na níž se děti podílely a ochutnávka těchto plodů se dětem líbila.

Zajímavá podzimní činnost byla ukončena dojmy z drakiády, posezením u ohýnku a opékáním špekáčků. Počasí nám opět přálo.

Pod vedením paní učitelky Okáníkové se děti zapojují do kulturního dění v naší obci – vystoupení ve stylu country u příležitosti dne seniorů, dále připravují přednes básní k vítání malých občánků.

Pro děti dále připravujeme – dle nabídek – divadla, návštěvy solné jeskyně, kurz aerobiku, plavání, maškarní - kloboukový bál a další zajímavé programy.

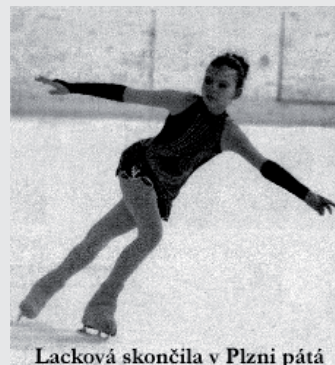
Přejeme si, aby zážitky a emocionální prožitky dětí z těchto zábav byly pěknou vzpomínkou na dny prožité v naší mateřské škole.

Kolektiv MŠ

Velký sportovní úspěch Veroniky Lackové, žákyně ZŠ Rohatec

Koncem listopadu se žákyně čtvrté třídy naší školy Veronika Lacková zúčastnila závodu Českého poháru v krasobruslení v Plzni. Na své první soutěži se umístila na krásném pátém místě. Všichni jí k velkému úspěchu gratulujeme a držíme palce do dalších soutěží.

ZŠ Rohatec

Lacková skončila v Plzni pátá

ZDÁLO SE MNĚ...

Zdálo se mně, že sedím na nadýchaném obláčku a při pití kakaa houpu nohama. Dívám se na ten svět dolů, zdálo se mi, že byl jiný, lepší než v realitě. Lidé kolem sebe nešířili zlost, nenávisť, přetvářku. Chovali se k sobě mile, slušně, měli pro sebe pochopení. Ve světě nevládla chudoba, hlad...

Najednou jsem se ocitla v cizím domě, v nádherných šatech. Vše kolem mě bylo tak – tak jiné. Odtáhla jsem záclonu a vyhlédla z okna, vypadalo to, že jsem se ocitla v jiném domě, ale i v jiné době a dům, ve kterém jsem se ocitla, nebyl dům, ale zámeček a jak to tak vypadalo, já byla králova dcera. Poté, co jsem vyšla z pokoje, který se podobal ložnici, jsem se najednou ocitla v místnosti plné lidí. Když jsem se podívala na druhou stranu sálu, uviděla jsem zřejmě mého otce, tudíž krále. Po chvíli mi došlo, že mě vychovává nejen otec, ale i ostatní kmotry, služky, kuchaři – byli jako má rodina. Nejraději jsem však měla dvorního šaška. Trávil se mnou většinu volného času. To on byl ten, se kterým jsem se vydala na dlouhou cestu do zlého království. Rozhodla jsem se, že zatím nastoupím místo otce na trůn, ale že se vydám do světa pomáhat všem nemocným a chudým v tom „zlém“ království. Ono vlastně nebylo zlé, jen mu vládl zlý král. Obíral všechny o jejich veškerý majetek,

jen aby si nahrabal sám pro sebe. Tak tedy na druhý den, časně zrána, jsem s naším šaškem jménem Ignác osedlala koně a vydala se na dlouhou cestu. „Ignáci, vyrazíme!“ Vydala jsem se v šatech, co nosí prostí lidé, abych jim ani trošičku nedala znát, že jsem princezna. Samozřejmě že by to nebylo ono, kdyby celá cesta proběhla bez komplikací. Hned v půlce lesa se mému koni pochroumala noha a nezbylo nám nic jiného, než ho odvést k nedalekému stavení a požádat rodinu, ať se nám o něj postarají, než půjdeme na zpáteční cestu.

„Dobrý den, chtěli bychom vás požádat o pomoc, jestli byste se nám postaral o našeho koně. Při nešikovném klopytnutí se mu pochroumala zadní noha. Cestou zpět ze zlého království bychom si ho vyzvedli.“ „Milerád se o vašeho koně postarám,“ prohlásil chudý hrnčíř se svou ženou. Zlé království nebylo moc daleko od toho dobrého, takže už nám zbýval jen jeden den cesty. Cestou lesem jsme potkali myslivce, který cíhal na svou oběť. Šašek křikl: „Hej, myslivče, kudy do zlého království?“ Myslivce si jen přiložil ruku k ústům a dal nám znamení, ať jsme zticha, ať mu nevyplašíme oběť a jen ukázal rukou směr zlého království. Cestou do království jsem hned pomohla vzít plný koš bylin a různých rostlin staré milé stařence, která mě za to obdarova-

la krásnou sedmikráskou, která má prý kouzelnou moc. A taky že měla. Při každém přičichnutí byl ten, na kterého jsem pomyslela, šťastnější a šťastnější. Lidé se hned chovali jinak. Když jsme dorazili do zlého království, malý starý dědeček nám nabídl, že nás na tři dny pohostí a poskytne nám střechu nad hlavou. Samozřejmě jsme souhlasili.

Pomohli jsme tolika lidem, kteří se nám za to dobře odvděčili. Ta radost, která tu chyběla, znovu zalila celé království. Byla jsem se šaškem tak moc ráda, že jsem nabídla králi zlého království, teď už dobrého království, že mu tu sedmikrásku daruji. Svěřil se mi, že má moc krásnou, ale smutnou dceru. Rozhodla jsem se, že ji navštívím. Po rozhovoru s ní už bylo všechno v pořádku. Nebyla šťastná kvůli tomu, že ji žádný princ nechce, protože se o tom království říkají samé špatné věci. Nakonec všechno dopadlo dobře a princezna si našla krásného prince z Dolního království. My jsme se se šaškem pomalu vraceli do našeho království za mým otcem. Starému dědečkovi jsme za ochotu darovali koně, o kterého se nám starala rodina hrnčířů. Všechno dobře dopadlo a mně spadla na tvář kapka deště. Probudila jsem se a uvědomila jsem si, jak krásný sen se mi zdál.

Denisa Feketová, 9. třída

ZDÁLO SE MNĚ...

Jednou, když jsem spala, zdál se mi velmi zajímavý sen. Objevily se v něm všechny moje pocity, představy a vzpomínky, které mám. Začínalo to nějak takhle:

Stála jsem uprostřed nádherné louky, ale nikde okolo nic nebylo. Louka celá zářila, protože na ní rostly slunečnice, jejichž okvětní lístky připomínaly sluneční paprsky. Prochá-

zela jsem se po ní, až jsem našla zrcadlo. Bylo vysoké skoro jako já a mělo na sobě krásný, ručně zdobený dřevěný rám. Podívala jsem se do něj a uviděla jsem samu sebe, ale mnohem starší. Když jsem si prohlížela osobu v zrcadle, nemohla jsem uvěřit, že jsem to já. Ta paní v odraze vypadala šťastně a spokojeně, což já moc nejsem. Nechala jsem zrcadlo a šla dál po louce a nade mnou se objevil velký dešťový mrak.

Začalo pršet. Začala mně být zima, tak jsem se snažila najít nějaký úkryt, ale na louce nic kromě malých keříků nebylo. Vtom uhořel blesk a já jsem z ničeho nic ležela na zemi. Naráz jsem měla ruce i nohy spoutané tlustými kořeny stromů a okolo mě vyrostl les. Byla jsem zmatená a snažila jsem se z kořene vyprostit a všimla jsem si, jak mě z jednoho stromu pozoruje černý havran. Jeho pohled byl frustrující. Cítila jsem, jakoby způsoboval to, že jsem byla ještě těsněji připoutána k zemi. Když jsem více zaměřila pozornost na havrana, všimla jsem si, že je něčím neobyčejný. Na jeho křídlech byl nádherný odraz duhy, který ve mně vzbuzoval pocit bezpečí. Dokonce přestalo pršet a kořeny stromů se uvolnily a já jsem se mohla znovu postavit na nohy. Když jsem se postavila, měla jsem v ruce malou černou knížku. Byl to deník. Byly v něm zapsány špatné vzpomínky, které jsem měla. Zavřela jsem oči a snažila jsem se opět zapomenout na oživené vzpomínky z minulosti. Když jsem je otevřela, stála jsem na místě, kde bych ani ve snu nechtěla být sama. Na hřbitově. Hřbitov vypadal stejně jako z mého oblíbeného seriálu o upírech. Byl temný, celý šedivý a nesvítila na něm ani jedna svíčka. Najednou jsem uslyšela, jak někdo za mnou dýchá. Lekla jsem se. Někdo byl za mnou. Pohltit mě pocit paniky a prudce jsem se otočila, ale nikdo tam nebyl. Za mnou stála jen vel-

ká kamenná socha anděla. Oddechla jsem si, sedla do zelené trávy a začala jsem listovat v deníku. Teď mi v deníku nic nedávalo smysl. Byly tam jen jakési nesmyslné symboly. Můj pohled sjel z deníku na zem, která byla pokrytá mlhou, jež mi sahala až po kotníky. Mlha se rozprostřela po celém hřbitově. Dostala jsem strach. Měla jsem pocit, jakoby se někdo za sochou anděla ukrýval. Cítila jsem, jestli hned neuteču, už bude pozdě. Odhodila jsem deník na zem a začala jsem utíkat. Nevěděla jsem, kam utíkám a hřbitov neměl konce. Únavou jsem spadla na zem. Zůstala jsem ležet na zemi, pomalu jsem zvedla hlavu a podívala se na postavu, která se nade mnou vznášela. Byla to žena. Měla dlouhé vlasy, které jí sahaly až po kolena a když se usmála, věděla jsem, že mi nehrozí žádné nebezpečí. Podala mi ruku, abych mohla vstát. Vstala jsem a ona rozpráhla ruce ve smyslu, abych si to tady prohlédla. Najednou jsem stála zase na louce, ale teď tam kvetly stromy, zpívali ptáci a poletovali motýli. Sedla jsem si pod jeden strom a pozorovala oblohu.

Najednou zazvonil budík a já jsem si uvědomila, že to byl jen sen. Zasmála jsem se a od té doby se mi nic podobného nezdálo.

Dominika Kučová, 8. třída

ŠKOLA ZDRAVÉ PĚTKY

Žáci naší školy se zúčastnili výukového programu, který je zaměřen na zdravou výživu a správné stravovací návyky.

Pro žáky 1. stupně byl připraven dvouhodinový program plný soutěží a zábavných úkolů, kde se seznámili s pěti základními zásadami zdravého stravování – správným složením jídelníčku, ovocem a zeleninou, pitným režimem, zásadami hygieny a bezpečnosti potravin a přípravou zdravé svačinky. Na každé téma byl připraven soutěžní úkol, který plnili žáci rozdělení do skupinek a pro svůj tým sbírali „pětky“. Na závěr si děti odnesly vysvědčení a dárečky Zdravé pětky.

Žáci druhého stupně se mohli tě-

šit na Párty se Zdravou pětkou. Šlo o praktickou ukázkou vaření a přípravy studené party pohoštění. Žáci se dozvěděli užitečné informace o kombinaci zdravých potravin a chutí, naučili se jednoduché triky ze studené kuchyně i zásady správného stolování. Sami si připravili občerstvení o pěti chodech, které nakonec všichni ochutnali. Praktická výuka proběhla ve školní kuchyňce.

Lektoři Zdravé pětky se žákům maximálně věnovali a na závěr čtyřdenního kuchařského

maratonu ocenili zájem a snahu našich dětí naučit se pro své zdraví něco udělat. V neposlední řadě jako nestranní pozorovatelé ocenili v naší škole pohodu a pozitivní atmosféru, která je pro zdravý způsob života také důležitá a kterou na mnoha dalších školách postrádají.

ZŠ Rohatec

PODĚKOVÁNÍ

Již tradičně organizuje ZŠ Rohatec vždy na jaře a na podzim sběr papíru. Třídy mezi sebou soutěží, která nasbírá papíru a kartonu co nejvíc. Na konci roku vítěznou třídu čeká sladká odměna, ale hlavně dobrý pocit, že se snažíme udělat něco pro naši zelenou planetu.

Velké poděkování patří také panu Radkovi Němečkovi a panu Rostislavu Pechovi, kteří škole vždy vycházejí vstříc a ochotně pomáhají se zabezpečením vážení a odvozu sběru.

DRAKIÁDA 2012

 Vánoční koledování

Ve čtvrtek 13. 12. 2012 od 16:00 se koná před ZŠ Rohatec

Vánoční koledování a jarmark

*Zveme všechny, kteří mají rádi vánoční čas,
na vystoupení žáků naší školy a teplé občerstvení.*

ZŠ Rohatec a KPŠ přeje všem krásné Vánoce

Z ČINNOSTI KLUBU PŘÁTEL ŠKOLY ROHATEC

Již pět let pracuje při ZŠ Rohatec Klub přátel školy. Členové KPŠ se stále častěji zapojují do školních i mimoškolních aktivit, ale také organizují po celý školní rok zajímavé akce, jako je ples KPŠ, pálení čarodějnic nebo lampionový průvod. Výtěžek z těchto akcí je použit pro žáky školy při různých aktivitách. Žáci v sedmé třídě dostávají příspěvek 500 Kč na lyžařský výcvikový kurz nebo devátáci příspěvek na šerpy. Na akcích školy je použita částka na sladké odměny pro děti. Seznam členů KPŠ a přesný rozpočet je umístěn na internetových stránkách školy.

Vážíme si přístupu rodičů, kteří nejsou k dění okolo sebe lhostejní a ve svém volném čase se věnují žákům školy.

Oslavit státní svátek Den vzniku československého státu lampionovým průvodem a připomenout jeho význam dětem je jedna z mnoha aktivit Klubu přátel školy ZŠ Rohatec.

28. říjen 1918 je považován za klíčový moment ve formování českého národa. „Je to nejdůležitější státní svátek v roce. Rozhodně by neměl zevšednět. Samostatný stát se nám může zdát jako samozřejmost, ale naši předci o něj museli usilovně bojovat,“ řekl před několika lety Václav Klaus.

ZPRÁVY Z KPŠ

Vážení rodiče, děkuji všem za účast na lampionovém průvodu k oslavám Dne vzniku samostatného československého státu / 1918 /. Myslím, že akce se nám zdařila a spolu s našimi dětmi jsme za světel lampionů měli příjemný zážitek tohoto podvečera. Poděkování patří také muzikantům pod vedením pana Romana Hornáčka a Michalce Matyášové za hezký projev k tomuto výročí.

Ve spolupráci se ZŠ Rohatec se 13. 12. 2012 uskuteční před ZŠ adventní zastavení, kde žáci ZŠ budou nabízet výrobky s vánoční tematikou a třídní důvěrníci se postarají i o něco sladkého k zakousnutí. Všichni občané jsou srdečně zváni.

Další akcí KPŠ bude ples, který se uskuteční 26. 1. 2013 v Kulturním domě v Rohatci. K tanci i poslechu bude hrát Malá dechová hudba Rubín a DJ Kout-

ný. Těšíme se na vaši účast.

Výtěžky z těchto akcí jsou určeny pro žáky ZŠ.

Na začátku školního roku jsem v ROHATECKÉ OBCI děkovala všem, kteří se na těchto akcích podílejí. Zapomněla jsem na naše hasiče, bez jejichž dohledu se většina našich akcí neobejde. Tímto i jim dodatečně děkuji za jejich záslužnou a potřebnou práci.

Předsedkyně KPŠ A.Trávníková

Stránka (ne)jen pro děti

Hádanky pro nejmenší

Kdo unese svůj dům na zádech? Pořád nosí jehelníček, ale nikdy nešije..

Znám jednoho ptáčka, dobrého zpěváčka. Černý nosí fráček, žlutý má zobáček..

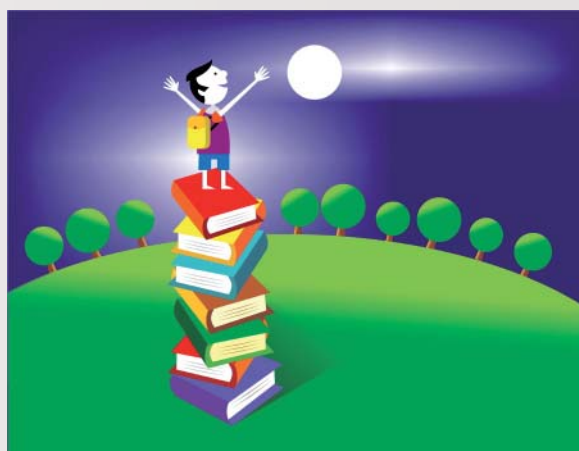
Já jsem letec, a když mohu, vyletím si na oblohu, vysoko až do oblak.

Hádej kdo jsem? Přece

Přesmyčky

Poskládejte přeházená písmena, abyste našli názvy rostlin

PEŠKALIPAM
ŘÍDOTEUŠMAKA
NÁPILUS
SATKOEK

*Nikdo neposlouchá co říkáte,
dokud neuděláte chybu*

Spoj tečky jedním tahem

O O O

O O O

O O O

(Použiješ 4 čáry)

O O O O O

O O O O O

O O O O O

O O O O O

O O O O O

(a tady bude čar osm)

Řešení hádanek najdete v příštím čísle

Anna K.

Pro sváteční pohodu

Kapr na pivě

4 porce očištěného kapra, ½ láhve světlého desetistupňového piva, 1 cibule, 2 lžíce oleje nebo másla, sůl, mletý bílý pepř, mletá sladká paprika, kmín, citronová šťáva i kůra.

Porce kapra osolíme, opepříme a lehce zakápneme pivem. Necháme v chladnu asi hodinu odležet. Pak na oleji osmahneme nakrájenou cibuli, vložíme porce kapra, zalijeme zbylým pivem, okořeníme nastrohanou citronovou kůrou, kmínem a mletou paprikou a dusíme doměkka. Podáváme s dušenou rýží. Porci ještě na talíři zakapeme citronovou šťávou.

Kultura

PŘÍRŮSTKY KNIH V OBECNÍ KNIHOVNĚ

Ludvík, P.	Naučná literatura pro dospělé:	Coulter, C.	Hluboko v srdci
Trnková, K.	Západní Slovensko	Garwood, J.	Ideální muž
Trnková, K.	Devatero kvítí	Revis, B.	Loď mezi hvězdami
	Tajemná vůně koření	Rendell, R.	Portobello
		Costello, J.	My single holky
	Beletrie pro dospělé:	Mlynowski, S.	Rebelky
Molcarová V.	Bratři, sestry a jiná neštěstí	Kessler, L.	Protiútok
Khoury-S.	7 kamenů pro cizoložnou ženu	Strádal, J.	Ďáblové na Zemi
Drake, S.	Dáma v nesnázích	Boček, P.	Mrazivé příběhy
Morgenstern, E.	Noční cirkus	Sýkorová, M.	Než přijede kovboj
Robošová, B.	Na stejné lodi	Heldt, D.	Moje drahá teta
Kirschová	Na prahu lásky	Fojtová, V.	Ryzlink ostrý jako nůž
Stumpfová, Š.	Zuzka tančí srdcem a duší	Darby, K.	Útulek pro padlé ženy
Howell, H.	Nájezdník z Normandie	Becker, Z.	Kolombína
Scarrow, S.	Orlova kořist	Berry, S.	Kolumbova záhada
Rogan, Ch.	Záchranný člun	Addison, C.	Kroky ke slunci
Apfeld, N.	Byla jsem svědkyní vraždy ze cti	Diffenbaugh	Řeč květů
Příbský, V.	Milenec královny vdovy	Mazetti, K.	Šťastně až do smrti
Roberts, N.	Nebezpečné útočiště	Roberts, N.	Veřejná tajemství
Scarfo, A.M.	Prokletá	Wood, B.	Vyvolená
Sacher, R.	První láska	O'Brien, A.	Její Výsost
Cole, M.	Rodina	Kalenda, F.	Ordál
Rix, M.	Štěně k Vánocům		
Brown, S.	Tichý muž	Naučná pro děti:	
Marny, D.	Zbývá nám tak málo času	Luhanová, H.	Jak se zdraví sluníčko
Obermeier	Dvorní šašek a čarodějnice		
Prošková, H.	Černé jako smola	Beletrie pro děti:	
Stainforth	Ďáblova nevěsta	Zadinová, R.	Šeptání v dešti
Gruber, V.	Druhý dech chromého koně	Svobodová, V.	Zápisky psané pod lavicí
Prošková, J.	Past na duši	Gray, C.	Balthazar
Brown, E.	Sestry sudičky	Blade, A.	Beast quest Arkta, horský obr
Hyland, T.	Dcery štěstěny	Blade, A.	Beast quest Tagus, kentaur
MacLean, S.	Deset polibků	Creme, A.	Oběť
Shah, H.	Imámová dcera	Jordan, S.	Drakie
Kleypas, L.	Nezkrotná touha	Březinová, I.	F jako Fík
Hedström, I.	Noc na Villette	Cremer, A.	Smečka
Scott, M.	Třináct relikvií	Cremer, A.	Vzpouza
Holá, E.	Cesta k mým matkám	Hauptmann, G.	Alexa cvičitelka koní. Nečekaná výzva
Pastoreková, A.	Příběh jedné lásky	Zelenka, Z.	Kouzla králů
Bravo, Ch.	Dvojí život		J.H.

Na silvestrovskou noc

Zelná polévka s masem

1 kysané zelí, 1 menší uzené koleno, mletá sladká paprika, 2 lžice oleje nebo sádla, 1 cibule, 3 lžice hladké mouky, 1 sladká smetana, mletý černý pepř, sůl, klobása.

Koleno pečlivě omyjeme a uvaříme doměkka. Vývar scedíme a uchováme, koleno vykostíme, zbavíme kůže a nakrájíme na menší kostky. Zelí scedíme a překrájíme nadrobno, nálev ponecháme. Na oleji nebo sádle zpěníme nadrobno nakrájenou cibuli, zaprášíme asi dvěma lžičkami papriky, promícháme, přidáme zelí a podlijeme vývarem z kolena. Provaříme. Pak zalijeme smetanou s rozkvedlanou moukou a vaříme ještě asi 10-20 minut. Přidáme kostky uzeného masa, podle chuti můžeme doplnit i nakrájenou klobásu nebo párek. Povaříme, přisolíme a opeříme.

SVAZ ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÝCH OBČANŮ ROHATEC

Vánoční přání

Výbor základní organizace Svazu zdravotně postižených občanů Rohatec přeje svým členům a všem spoluobčanům Rohatce radostné a klidné prožití nadcházejících svátků vánočních, dále přeje všem do nového roku 2013 hlavně hodně zdraví, životních úspěchů, lásky a porozumění.

SVAZ ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÝCH OBČANŮ ROHATEC VÁS ZVE DO ROHATECKÉHO MUZEA NA

VÁNOČNÍ ZDOBNĚNÍ

KTERÉ SE BUDE KONAT VE DNECH 15. – 16. PROSINCE 2012 OD 13. DO 18 HODIN. PŘIJĎTE SI SPOLU S VAŠIMI DĚTMI VYZKOUŠET RŮZNÉ DEKORACE NA ZKRÁŠLENÍ SVÝCH DOMOVŮ VE VÁNOČNÍM ČASE. ZKUSIT MŮŽETE NAPŘ. ZDOBNĚNÍ PERNÍČKŮ, DĚLÁNÍ SVÍČNŮ, SVÍČEK Z VČELÍHO VOSKU, PEČENÍ VÁNOČNÍCH OPLATKŮ, FIGUREK Z OVČÍHO ROUNA AJ. KE ZHLÉDNUTÍ BUDOU TAKÉ BETLÉMY A JINÁ VÁNOČNÍ VÝZDOBA.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

TĚŠÍ SE NA VÁS VÝBOR ZO SZPO

TAK BĚŽÍ ČAS ...

Podzim už odešel a uvolnil místo zimě. Přestal hýřit různými barvami – žlutou, oranžovou, červenou či hnědou a to v tolika odstínech, že by žádný malíř takovou krásu nezobrazil. Svatý Martin sice nedojel na bílém koni, možná nás ale překvapí sněhové Vánoce. A to my, senioři, zavzpomínáme na naše dětství, kdy bylo pro naše zimní radovánky sněhu dost a dost. To bylo těšení na vánoční prázdniny i na, byť skromné, dárky pod vánočním stromčkem. Je to tak dávno! Proč jen ten čas tak rychle běží?

Svůj svátek – Den seniorů, jsme oslavili v sobotu 6. října v kulturním domě v Rohatci. Velmi si považujeme, že na oslavu přišel nejen náš pan starosta Mgr. Králík, ale i místopředseda Senátu ČR Ing. Zdeněk Škromach. Oba nám v úvodu večera popřáli k svátku a ocenili činnost našeho klubu. Míle nás překvapilo přání a vystoupení dětí z mateřské školy pod vedením paní učitelky Okáníkové. Jejich tanečky v country stylu /včetně oblečení/, byly rozkošné a moc nás chytily za srdce. Během večera vystoupily i naše děvčice z důchodcovské Lúcnice a představily se nám jako mažoretky za doprovodu známé písně Jiřího Suchého „Babeta šla do světa“. Jejich vystoupení bylo svižné a působivé. Věříte tomu, že průměrný věk našich tanečnic je 68 let? K tanci, zpěvu i poslechu vyhrávala známá malá kapela Vaška Votruby z Holíče, která nám připomenula řadu písniček z našeho mládí.

Na „Harmonic“ dne 9. listopadu jsme se sešli, abychom společně pobesedovali, oslavili tři jubilantky a společně naplánovali další akce. Patří k nim výjezd za kulturou do divadla ve Zlíně na „Sen noci svatojánské“ – 22. listopadu, pak Mikulášská harmonika 7. prosince a již tradiční „Silvestr“ – 30. prosince v kulturním domě se začátkem v 17.00 hodin. Přijďte konec roku oslavit a popřát si s námi! S blížícími se vánočními svátky přijměte všichni upřímné přání jejich příjemného a spokojeného prožití!

Za Klub důchodců Rohatec, o. s.
Marie Nováková

LILI HOVĚZÁKOVÁ – FINALISTKA SOUTĚŽE MISS HASIČKA ČESKO SLOVENSKO 2012

Když se v pátek 2. listopadu 2012 na nálovém galavečeru soutěže Miss Hasička Česko Slovensko 2012 objevila na podiu Lenka-Lili Hovězaková a na obrovských obrazovkách nápis Lenka Hovězaková SDH Rohatec, byl to nezapomenutelný zážitek nejen pro výpravu rohateckých hasičů, ale i pro všechny, kteří jí celou dobu podporovali a drželi palce. Před více než jedním tisícem diváků proběhl slavnostní galavečer soutěže krásy mladých dívek a mužů, aktivních hasiček a hasičů, společně z České i Slovenské republiky. Po první promenádě ve sportovních dresech porota snížila počet finalistek z původních čtrnácti na osm dívek. K naší velké radosti mezi osm nejlepších postoupila i naše Lili Hovězaková. První disciplínou tohoto superfinále byl rozhovor s moderátorem soutěže, kde Lenka vysvětlovala, co je to naše chasa. Následovala volná disciplína, naše favoritka vsadila na originalitu a ukázala své umění v grafice, když za jednu minutu zvládla namalovat moderátora Libora Boučka. Nemohla chybět ani tradiční promenáda v plavkách a poté i ukázka ve společenských šatech našich módních návrhářů. I přes to, že nebyla Lili vyhlášena jako Miss mezi třemi dívkami na stupních vítězů, pro nás všechny byla určitě královnou soutěže. Toto skvělé umístění nebylo jednoduchou záležitostí, ale bylo výsledkem píle, houževnatosti, osobního šarmu i schopnosti pracovat neustále na sobě. Na začátku do soutě-

že bylo vybráno 85 dívek, po prvním kole hodnocení jich zbylo 33 a z nich pak nakonec 14 finalistek, do superfinále postoupilo jenom 8 nejkrásnějších dívek, 6 z České a 2 ze Slovenské republiky. Lenka Hovězaková se stala jedinou zástupkyní celého Jiho-moravského kraje, nejkrásnější hasičkou Jižní Moravy a velice hezky propagovala naši obec Rohatec.

A co na to říká Lili? Chtěla bych poděkovat svému příteli Robertovi, který mě plně podporoval a doprovázel po celou dobu soutěže. Děkuji také rodině, hasičům a všem, co mně fandili a posílali hlasy a sms zprávy.

*PhDr. Jaroslav Andryšek
Kronikář SDH Rohatec*

VZPOMÍNKA NA VÁNOCE 1933

Nezapomněly sme se sestřů Mařenků brzo ráno stávat lebo nám naši stařenka včera připomněla, že má dnes staříček Adam svátek. Šaty sme měly nachystané na hromádkách a pakličku tabáku pro staříčka Adama také. Věděly sme, že snídaně ani oběd dnes nebude, tak sme byly vypravené raz dva. Ve dveřích stařenka eště připomněla, esli máme holénky našeho staříčka nablýskané, to byla naša práca každú nedělu ráno staříčkovi do kostela nachystat. Matka vám zkazuje, abyste tam byly hodné a že jak půjde z trhu z Hodonína, že sa pro vás zastaví a Věrce zkazuje, že jí pomože neco na ty svátky nachystat.

Věrka byla naša vlastnica, už takřka dívka, cěrka od zemřelé dcéry staříčka Adama. Stařenku si pamatuju nejvíc na posteli, špatně chodila, ale velice ráda čtla noviny.

Když sme přišly, už měl staříček s Jožků havěť aj dobytek pokluděné a tak sme svátkovali. Fůkací harmonika, kerú si staříček Adam dovězl z Ameriky, měla sólo. Uměl zahrát kdeco, ale přeca sme měly rádi ty vesternové z Ameriky. Pak došla maminka, pomohla Věrce s těstem na koláče a mosely jsme už dom. V pytlíku sme si nésly pomeranč a ořecky.

Maminka pékla koláče už den předem. V páleníci sme měli pec, kerú roztopila a popékla koláče tým, kdo si jich doněsl. Upečené koláče sme my děcka mohly roznášat.

Naša stařenka už vyvalovala těsto na lokše do máslovej polévky k štědrovečerní večeři a na šporheltě byl už kastról uvařeného sušeného ovoce – jej to voňalo.

Tak děvčata, stromeček sem vám už postavil do křížku, už enom nastrójit a ponáhľajte sa, ať skoro večeřáme, su už hladný, pokludím a budeme večeřat. Než sa začalo smrákat, už byl stromeček v zadní izbě nastrójený. Maminka vybalila z almary veliký bílý ubrus s červenú bordúru a štrāpcama, kerý sa dával enom na vánoce a svátky. Byl ze stařenčinej výbavy. Doprostřed stolu dala pecen chleba, nůž, misu koláčů a různé ovoce - jabka, hrušky, ořecky, rozestavila talěrky a užičky, dala jeden navíc pro nečekaného hosta. Potom nás maminka poumývala, dala čisté zástěrky a uče-sala na zahrádky.

Kdy už teda budeme večeřat, staříčku? No já už bych mohl, už su aj oholený, ale běž před vrata a jak učuješ, že pastýř po dědině práska bičem, dojdí říct a stařenka hned nám dá misu s polévku na

stůl, pomodlíme sa otčenáš a zdrávas a budem večerať.

Doběhla sem do kuchyně a už ten pastýř tím bičem práskal, už mozem večerať. Stařeček vzal pecen chleba do ruk, poželnal, nakrájal na misu skývy a zaněsł do chlěvka dobytku. Došel, nalěla sa polévka a večerať sa. Za chvílu byla plná dědina koledníků, ty podělila stařenka koláčama a jabkama. Po večeri sme šli ke stro-mečku, zazpívali koledu a utrhlí něčo ze stromečku. Čhtěly sme

s Mařenků jít také koledovat, ale maminka nás nepustila, že až budem starší. Pamatuju si, že napřesrok sem už také koledovala. Pastýřa si pamatuju, že chodil k hospodářom aj na Nový rok pro výslužku. Ten bič měl sebú. My dvě, držíc sa stařenčiny sukně, sme ani nedutaly. Takové bývaly naše vánoce...

(Všem čtenářům rohateckého časopisu přeje do dalších let zdraví a spokojenost bývalá spoluobčanka Miloslava Mojžíšková)

VZTAHY V DNEŠNÍ SPOLEČNOSTI

Ráda jsem psávala do občanského zpravodaje Rohatecká obec své vzpomínky na mládí, život v mé rodné vesničce na Valašsku, časté vzpomínky na drahé rodiče. Prožila jsem tolik různých zajímavých zážitků, že by tyto dnes stačily svým obsahem na román, stejně jako život každého dalšího z nás.

Roky pádily jako velká voda při povodních a dnes jsme s mužem v letech, za která jsem vděčná, protože každý nemá to štěstí se dožít tak vysokého věku jako my. S věkem ale přicházejí další a další zdravotní problémy, návštěvy lékařů čím dál častější. Ale nestěžuji si, i když mám velké starosti o svého nemocného manžela. K lékaři jezdím sama už i za něho. V čekárně se čeká dlouho, ale i tam mám štěstí, že si přisedne paní, která si chce povídat. Vypoví mi celý svůj smutný život a já cítím, jak mne svým vyprávěním nabíjí obrovskou energií pro můj krušný život. Slyším, že svou vůli překonávala každý problém v manželství a celém životě.

Nedávno jsem seděla na lavičce a čekala na autobus městské dopravy v Hodoníně. Čhtěla si přisednout paní s berličkami, ale nezvládla udržet tašku s ovocem a pustila ji. Ovoce se vysypalo na dlažbu. Rychle jsem se snažila jí pomoci sesbírat rozkutálené ovoce zpět do tašky. Byla na sebe nazlobená, že už je tolik neschopná. Utěšovala jsem ji, že toto se může stát každému a aby se neobviňovala. Paní mně začala vyprávět. A tak bych tento pravdivý příběh chtěla sdělit všem čtenářům, kteří projeví zájem si ho přečíst.

Paní žije v domově důchodců. Už jí nohy ani vlastní tělo neslouží tak, jak by potřebovala. Chodí o berlich, ale mrtvé prsty

je často neudrží. Má syna a dceru, kteří mají své rodiny, ale nebydlí přímo v Hodoníně. Když ji přemlouvali po jedné z hospitalizací v nemocnici, aby šla do domova, že už sama zůstat nemůže, syn slíbil, že všechno zařídí sám. Slibovali, že budou za maminkou a babičkou často jezdit i s vnuky, vždyť bydlí nedaleko Hodonína. Budou jezdit každý týden, aby neztratili rodinný kontakt.

Řekla, nechtělo se mi, protože doma je doma, ale nejsem soběstačná a rodiny mých dětí nemají čas, ale snad ani chuť zabývat se starou bábou. Vymlouvali se, že v dnešní době se musí každý starat sám o sebe, aby mohl pracovat, uživit potomky a že přes všechnu jejich snahu by nemohli jí stále sloužit. A tak jsem se ocitla v domově. Je zde o mne postaráno po fyzické stránce, ale moje psychika je na dně. Mám v sobě obrovskou tíhu, snad metrák kamení.

Rodina krátce jezdila, ale dnes někdy jednou za měsíc a někdy nedojedou ani za dva měsíce. Denně sedím na chodbě u okna a vyhlížím svoji rodinu. Je mi moc smutno. Probírám svůj život, co jsme se nadřeli s mužem, abychom dětem nahospodařili, aby měly základ pro vstup do života. Aby mohly vystudovat a měly život snazší než my s mužem. Dřeli jsme celý společný život a měli radost, že se nám daří své cíle plnit. Prožívali jsme s dětmi i veliké radosti, jejich promoce, svatby, když si budovaly svůj domov, příchod vnoučků a řadu dalších lidských radostí.

První tragédie nás zasáhla velmi bolestně, a to náhlá smrt mého muže. Zhroutil se mi celý svět. Nevěděla jsem jak dál, nevěřila jsem si, že situaci sama zvládnou. Tehdy mně rodiny mých dětí velmi pomohly. Ale z obrovského smutku jsem se nedostala a vli-

vem těchto negativních pocitů přicházela jedna nemoc za druhou. Častý pobyt v nemocnici, až ta poslední hospitalizace mne vyřadila z normálního života úplně. Velice mě trápí, že už nemůžu být v rodinném prostředí. Čekám vždy toužebně na každou návštěvu, připravím si řadu otázek a když je uvidím, nakonec na všechny zapomenu. Vždy jsem ráda rozdávala dárky oběma rodinám. Abych nekupovala nevhodné věci, tak teď moji vnoučci dostávají dárky ve formě penízků. Mrzí mne, že z kapesného, co zbude z mého důchodu, už moc nenašetřím. Vidím to v jejich očích, že je to pro ně jen almužna.

Jak dlouho ještě budu na chodbě sedávat denně u okna, nevím. Ale někdy bych si z celého srdce přála odejít za svým mužem. Smutek, lítost a bolest překonávám velmi těžce.

Paní mně dovyprávěla svůj příběh až na konečné stanici. Byla jsem jí velice vděčná za všechno, s čím se mi svěřila. Pomohla jsem jí při vystupování, berličky nemohla udržet, nehybné prsty na rukou neposlouchaly. Obě jsme se loučily se slzami v očích.

Nemám také, jak se říká, na růžích ustláno. Jen se modlím, aby mě síly neopouštěly, abych mohla nemocnému manželovi posloužit a pečovat o něj podle jeho potřeby.

Večer, kdy je připraven ke spánku, často mi děkuje za péči celého dne. Tehdy mu připomínám náš krásně prosluněný svatební den, kdy jsme si slíbili před oltářem, že budeme spolu v dobrém i zlém, v bohatství i chudobě, ve zdraví i nemoci, až do doby, dokud nás smrt nerozdělí. A tento vzájemný slib je přece velký závazek.

Anděla Zichová

BUDE SI MÍT MARUŠKA A JEJÍ KAMARÁDI KDE HRÁT?

Nedávno jsem potkala Marušku. Jela po silnici kolem školy na své koloběžce. „Co tady děláš, Maruško?“ Zeptala jsem se. „Víš, teto, hledám dětské hřiště. „Ale tady přece žádné není!“ „Já vím“, řekla smutně Maruška a vzdychla. „Byla jsem i u sběrného dvora, tam se prý nějaké plánovalo, pro mne by to tam však bylo daleko, sama bych tam určitě nesměla, maminka by se zlobila. Čhtěla jsem si to tam jen prohlédnout. Mojí mamince není jedno, kde

trávím svůj volný čas, proto také podepsala tu petici za vybudování dětského hřiště i tatínek a dalších 660 maminek. Dokonce i Františkova babička a dědeček. Podepsala jsi ji také, teto?“ „To víš, že podepsala, Maruško, byla jsem i na veřejné schůzi obecního zastupitelstva, kde se bouřlivě na toto téma diskutovalo. Všem moc záleží na tom, abyste si měli kde hrát. Rodičům, panu starostovi a paní místostarostce a všem radním i zastupitelům, kteří přislíbili

hřiště na jaře roku 2013. Peníze by se také našly, sama teď vlastně nevím, kde celá záležitost vážne. Snad se najde i vhodný obecní pozemek ve středu obce, třeba zrovna tady v oplocené části u KD, kde by sis mohla hrát se svými kamarádkami. Také malé děti by tu měly svůj koutek a maminky a babičky by tu s vámi odpočívaly na lavičkách. A ten prostor u sběrného dvora by zůstal mladším a starším dětem třeba i tvému bratrovi. Jeho by tam maminka určitě pustila samotného. Mohli by tam mít skatepark. Neposedávali

by pak u školy, nerozbiřili okna a nepáchali jiné lumpárny. Každý přeci potřebuje svůj kousek místa, kde může trávit volný čas.“ „Teto a myslíš, že když se na jaře potkáme, bude už to dětské hřiště hotové? Posadily bychom se tam na tu lavičku a zase si spolu povídaly.“ „Nevím, Maruško, sama ti to nemůžu slíbit, ale moc bych to tobě i ostatním dětem přála.“ Maruška na mne spiklenecky mrkla svými modrýma očima a já pochopila, jak moc jí na tom záleží.

Maruščina teta

Už dávno přestalo padat listí stromů, k zemi se snášejí sněhové vločky, střechy domů zkrášlují křišťálové rampouchy, svíce na stromečku září, zvonky cinkají. Z dále jsou slyšet koledy, v našich otevřených srdcích se skrývá klid, pohoda, láska a hodně pocitů, kterých jindy nemáme. Je neocenitelné každý den potkat člověka, ucítit teplo jeho dlaně, každý den prostě lidský život. Ať radost a pohoda vás provází vánočními svátky.

Všem čtenářům a občanům přejeme klidné bílé Vánoce strávené v pohodě s lidmi, které máte rádi. Do dalšího roku si přejme především zdraví, protože ne nadarmo se říká, že zdraví sice není všechno, ale všechno je nic bez zdraví. Také více vzájemné tolerance. Dobrý a úspěšný nový rok přejí starosta a místostarostka.

VZPOMÍNÁ TETKA BĚTKA

Tentokrát spomínat nebudu, nechám si to až po Novém roku. Zato vám všeckým vinšuju šťastné a veselé vánoční svátky a do nového roku co nejvíce zdraví.

Vaša tetka Bětko

SPORT

TFA – SPORT JAKO KAŽDÝ JINÝ..?

Nejprve pár slov o původu. Soutěže TFA vznikly v zámoří, konkrétně v USA, odtud pochází i zkratka respektive název TFA – Toughest Firefighter Alive, což v překladu znamená „nejtvrďší hasič přežije“. Již samotný název vypovídá o náročnosti celého soutěžení. Soutěžící – hasič v kompletní výstroji a výzbroji (8 kg), podotýkám včetně dýchacího přístroje na zádech (cca 15 kg), plní jednotlivé silové disciplíny, seskládané za sebou tak, aby tvořily „zajímavou“ dráhu. Soutěže jsou pak originální právě v rozmanitosti a seskládaní jednotlivých disciplín po sobě a v různém počtu – některé se skládají z 5 a některé klidně z 15 disciplín. Mezi ty nejčastější patří například roztažení čtyř hadic B (40 m) používaných běžně u zásahů, překonání dvoumetrové bariéry, přenesení či vytažení závaží (klidně i 40 kg) buď z místa na místo nebo do věže pomocí lana, průlez tunelem či oknem a nebo různé výběhy potažmo výšlapy do budov po schodech vzhůru. Tradiční je pak přesun figuríny (80 kg) po vytyčené trase. Poslední zmiňovaná disciplína asi nejvíce dokazuje to, proč se celé TFA koná, je to dobrá příprava na práci u opravdového zásahu.

V letošním roce se i u hasičů v Rohatci objevili nadšenci, kteří přišli s nápadem vše si zkusit. Začátky byly těžké, nicméně stanovili jsme si cíle, kterých jsme chtěli dosáhnout a pak už nebránilo nic tvrdým tréninkům jak v posilovnách, tak v hasičárně. První závody byly spíše o zkušenostech, které nás učily jak trénovat a hlavně co a jak při závodech dělat.

Celkem se Kamil Šebesta, Michal Skřivánek

a Martin Mlčoch zúčastnili v různém složení 5 závodů jak v Jihomoravském, tak ve Zlínském či Moravskoslezském kraji. Za zmínku z jejich soutěžení patří získání pohárů za 3. a 5. místo a další velice ceněná umístění v podobě tří 6. míst. Startovní pole většinou představuje asi 30 až 40, ale někdy i 70 závodníků z řad dobrovolných i profesionálních hasičů. První sezona byla tedy nad očekávání dobrá, přepokládali jsme spíše umístění v druhé polovině výsledkové listiny, opak byl pravdou, což nám dodává velkou energii do dalších tréninků zimní přípravy, aby to pak v sezoně 2013 bylo ještě lepší.

Michal Skřivánek, SDH Rohatec

V POLOČASE MISTROVSKÝCH SOUTĚŽÍ ODDÍLU KOPANÉ TJ SLAVOJ ROHATEC

Tentokrát začneme těmi nejmenšími. Mladší příprava vznikla pod vedením Lukáše Vyslužila v roli trenéra a Erika Chalupy v roli vedoucího. Podzim hrála v naprostém utajení před novináři. Regionsport, co by „nejodbornější“ týdeník, nezveřejnil ani jedinkrát, byť jedinou zmínku. Určitý rozpor mezi slovy a činy. Vše pro mládež ...

Dovolím si proto zveřejnit získané skutečnosti přímo od pramene.

Hráči: Antoš Adam, Belžik Filip, Flégr Martin, Jaroš Jan, Lacko Lukáš a Martin, Meluš Adam, Ohrazda Adam, Staněk Lukáš, Tríska David, Toman Jiří, Vinter Patrik, Štylárek Tomáš, Vojtěch Martin, Vyslužil Tobiáš.

Výsledky: ve Strážnici /p/ 5:12, s Kostelcem /v/ 16:11, s Veselím /p/ 5:24, ve Bzenci /p/ 3:8, ve Vracově /p/ 3:22, s Hr. Lhotou /v/15:4, v Žeravicích /p/ 3:4, S RSM Hod. /v/10:4, s Vacenovicemi /p/ 0:13. Do tabulky 9 3 0 6 60:102 9 b

Střelci branek: 11-Vinter, 10-Toman, 9-Ohrazda, Vyslužil, 6-Lacko J., Tríska 4-Staněk, 2-Štylárek, 1-Belžik, Flégr. Průměr na jedno utkání 6,6/co by za to dali dospělí/. V obdržených brankách taky vysoký průměr, i když brankář Jaroš patřil mezi nejlepší hráče a mužstvo často podržel. V okresním přeboru máme totiž nejnižší věkový průměr. Je oprávněný předpoklad postupného zlepšování v dalších soutěžních obdobích.

Stále probíhá nábor ročníků 2004-6. Buď přímo při tréninku v úterý v 16.00 hodin, ve čtvrtek v 17.00 hodin, případně i telefonicky na 603943214 nebo 773104082. V zimě probíhá příprava ve školní tělocvičně, a to v pondělí od 17.00 hodin. Cíl - zlepšit obranu a proměňování šancí v branky.

Za podzimní část vedoucí kluky chválí za píli v tréninku, přístup k utkáním i snahu naučit se. Přejí si i nadále podporu rodičů, školy i celé sportovní veřejnosti.

Mladší žáci.

Hráči: Daniel Lukáš, Lesák Vojtěch, Malěř Jan, Matěj Pavel, Pecha Roman, Pekařík Pavel, Prýgl Lubor, Pivoňka Dan, Rosypálek Adam a Zbyněk, Rybecký Patrik, Svačina Roman, Toman Jiří, Tríska Lumír, Šindar Patrik.

Na první pohled hráčů dost. Jenže za předpokladu účasti na trénincích, bez nemocí a dalších zbytečných absencí při utkání. Lze jen litovat „rozpadu“ loňské starší přípravy, kdy zmizeli hráči Bohunský, Janečci, Lačňák, Suchánek, Zouhaří. Odešli Jaroš a Olšar do RSM Hodonín, bez využití možnosti střídavého startu v Rohatci.

Při utkáních obvyklý obrázek – soupeř střídá jako při hokeji, v celých pětkách – my po jednom, pokud vůbec. Věkové složení není zdaleka optimální, nezřídka jsme i o hodně mladší oproti soupeřům. Z toho samozřejmě plyne i slabší fyzická schopnost. Mezi vyrovnání patřila jen utkání s Mutěnicemi, Tvrdonicemi a Lanžhotem.

12. místo 11 0 0 11 13:104 0 b

Střelci branek: 6-Tríska, 5-Pekařík, 1-Daniel, Pivoňka.

JAK DÁL ...?

Zimní příprava v tělocvičně, zaměření na fyziku a zvýšení rychlosti akcí k zakončení. Hlavně doplnit počet hráčů, rozšířit realizační tým. Lukáš Hřebačka sám na všechno nestačí a mno-

ho času nezbyvá – jaro je tu co by dup. Vzpomeňme na sokolské „v zdravém těle – zdravý duch“. Pokrok se sice zastavit nedá, ale přece jen přirozený zájem o technické vymoženosti „doby“ nemůže a nesmí vylučovat zájem o zdravý tělesný pohyb. Při správné kombinační souhře „rodič – škola – Slavoj“ přijdou i golové šance a Lukáš nebude sám, jeho mužstvo poslední v tabulce.

Starší žáci

Hráči: Bartoš Jan, Czyz Michal, Elšík Libor, Faltýnek Hynek, Gerstberger Lukáš, Hlaváč David, Konečný Filip, Kovalčík Michal, Kučera Vladimír, Mucha Dominik, Štylárek Tomáš, Surovec Jan, Turek Jan /v nouzi nejvyšší vypomáhali z mladších

Malěř, Pekařík, Šindar, Tríska/.

Dobeš Mojmir, trenér, Mgr. Bartoš Libor, vedoucí mužstva

8. místo 11 4 1 6 28:28 13 b

1 66:3 31 Kyjov

12 12:42 4 Dubňany

Očekávání bylo větší než současná skutečnost. V Kyjově proti favoritě nastupujeme jen v devíti /včetně 2 mladších žáků/. Výsledek vynikající – jen 3:0, těsně před koncem poločasu 1:0. Lepšího výsledku dosáhli Veselí remízou, Tvrdonice a Strážnice prohráli o 2 branky, samozřejmě při plném počtu hráčů. Při zde předvedeném nasazení jsme nemohli ztratit vyhraný poločas s Mutěnicemi /z 3:1 na 4:5/, nebo jen remizovat ve Bzenci, nebo alespoň remizovat ve Veselí při těsné prohře 1:0. Byli bychom hned o 3 místa výš.

Střelci branek: 12 - Hlaváč, 5 – Bartoš, 4 – Konečný, 2 – Faltýnek, Pekařík, 1 – Czyz, Gerstberger, Turek.

Kopaná je hra kolektivní. Lepší jednotlivec může hru výrazně ovlivnit. V našem případě stačilo při odchodu do RSM Hodonín, zajistit střídavý start V. Odehnala. Stalo se. Co dál?

Zimní příprava jako obvykle ve školní tělocvičně. Navýšení nedostatečného počtu hráčů? Odkud? Spíš hrozí další úbytky. Při stávajícím nedostatku hráčů v kategorii žáků a přípravek hrozí výhledově i ztráta krajské soutěže, a to nejen u žáků. To jistě nechceme. Návrat do kraje by byl víc jak těžký.

Dorost

Hráči: Domanský Martin, Duchoslav Marek, Elšík Ivan, Frolec Lukáš, Kotásek Jiří, Kučera Tomáš, Kundrata Patrik, Lábadi Filip, Michalica Lukáš, Stanický Kamil, Stankovič Radek, Šupa Dominik, Trs David, Vacenovský Ondřej, Valčík Martin, Veseký Ivo, /dlouhodobě zraněný Vinklárek/.

Vedení: Lábadi Robert, Domanský Oldřich – trenéři, Erik Chalupa – vedoucí mužstva

8. místo 13 6 2 5 21:21 20 b

1 44:11 35 Mikulov

14 8:93 0 Milotice

Střelci branek: 6 – Duchoslav, 5 – Elšík, 3 – Frolec, Stanický,

2 – Stankovič, Valčík.

Umístění neodpovídá výkonnosti mužstva. Výsledky posledních dvou kol ovlivnila zranění klíčových hráčů. Díky trenérům hrajeme dobře technicky i takticky. Chybí střelec typu Vinklářka.

Očekáváme náročnou zimní přípravu a návrat Vinklářka po

vyřčeném zranění. Mužstvo je perspektivní /věkově odchází jediný Frolec/. Síla mužstva by se měla projevit již v sezoně 2013/14. Přejme si, aby vše vyšlo podle představ realizačního týmu.

A – mužstvo.

Hráči: Anšlág Ondřej, Běloch Luboš, Bidmon Petr, Dohnálek Petr, Flíček Jaroslav, Kolařík Jakub, Herzán Marek, Korbel Ladislav, Mačuda Jakub, Matůšek Igor, Mikéska František, Netík Tomáš, Páleník Tomáš, Rosypálek Zbyněk, Schenel Jakub, Štěvík Radek, Petrák Igor, Tomšej Jakub, Vanda Filip, Vrba Lukáš.

1. místo 13 8 3 2 24:17 27 b

2	24:16	23	Lanzhot
3	20:13	23	V.Pavlovice
14	14:24	7	Tvrdonice

Střelci branek: 6 – Mikéska, 5 – Rosypálek, 4 – Schenel, 3 – Korbel, 2 – Vrba, 1 – Matůšek, Netík, Páleník, Petrák.

Antoš Marek, trenér, Anšlág Pavel, vedoucí mužstva, Flíček Jar. asistent a trenér všech brankářů v oddíle

Snaha vedení mužstva navázat na úspěšné jaro se víc jak vydařila. Poločasové umístění o něčem svědčí. Do mužstva přišli z RSM Hodonín Petrák a Vanda, z Ratíškovice Mačuda, z Vracova po ukončení hostování Herzán a z dorostu zatím jediný Kolařík. Všichni jmenovaní do mužstva zapadli a dokázali zvýšit konkurenci na jednotlivá herní místa. Samotný vstup do soutěže se výhrou v Ratíškovici víc jak povedl /dočkal se konečně i Olin Domanský senior – „kdy je konečně porazíte!“/. Následující prohra v Lednici byla pořádná sprcha. Vydřené hodové vítězství 1:0 s Tvrdonicemi nás nakoplo k sedmi výhrám, jedné remíze a k jediné prohře /navíc doma/ s neméně oblíbeným soupeřem z Dražovic. Vysocí hráči se vrchem těžko přehrávají. Zkusme to příště na ně po zemi.

Naše přání dosahovat dobrých výsledků i po zimě. Čeká nás spousta treninkových jednotek, zimní turnaj v Dubňanech. Cíl – udržet se na předních příčkách krajské I. A třídy, těšit se i nadále zvyšující se přízni fanoušků. Touto cestou všem za projevované fandění děkujeme.

V tomto posledním čísle novin se loučíme s přáním všeho dobrého v nastávajícím roce 2013 /nebudme pověřiví na tu 13/ jménem všech hráčů, jejich vedoucích a výboru TJ Slavoj Rohatec.

Pro hráče a vedoucí i dárek pod stromček – nezabalený, zato plně funkční - SPRCHY V KABINÁCH. Děkujeme všem, kteří se zasloužili jak na obecním úřadě, tak v TJ. Pro mne osobně ještě jeden radostný objev. Konečně jsem se dočkal dopisovatelského nástupce. Dovolím si proto zveřejnit jeho první příspěvek:

TJ Slavoj Rohatec – starší žáci – podzimní část sezóny 2012/13

Sezóna začala poněkud rozpačitě. 25.srpna zajížděl Rohatec k úvodnímu mistrovskému utkání v novém ročníku na půdu jednoho z favoritů soutěže Kyjova, jenž předešlou sezónu sestoupil z krajského přeboru. Bohužel spousta rohateckých fotbalistů se v té době vyhřívala na sluníčku někde na dovolené a na mistrák se jich sešlo i s brankářem pouze devět.

I v takovém počtu však dokázal Slavoj vzdorovat, avšak těsně před přestávkou se trefil domácí kapitán Vajgara a šance na bodový zisk se vzdalovaly. Po změně stran navíc stejný hráč navýšil skóre a na konečných 3:0 uzavřel Kuchař. Navzdory výsledku patří celému mužstvu pochvala, neboť i v devíti zápasy takřikajíc nezabrali a bojovali až do úplného konce.

O týden později v Ratíškovici to byla jiná pohádka. Domácí Baník nedokázal příliš vzdorovat a po vynikajících čtyřech bran-

kách Hlaváče si Rohatec připsal premiérové tři body.

K prvnímu domácímu střetnutí přijela Velká nad Veličkou. Propustnosti obrany hostů využili znovu čtyřgólový Hlaváč, dále dvakrát Konečný s Pekaříkem a také Turek. V závěru bohužel trochu pokazily dojem z duelu tři obdržené branky, které jakoby předslaly následující špatnou formu.

V rámci čtvrtého kola se Slavoj představil v nedalekých Dubňanech. Výkon založený na poctivé defenzivní práci přinesl ovoce, a do kabin se šlo za stavu 1:0 po brance Konečného. V druhém dějství domácí vyvinuli tlak. Ke kýženému vyrovnání však nevedl. Naopak na druhé straně utekl Hlaváč a přesnou přízemní ranou k pravé tyči pojistil vítězství.

V dalším utkání hostil Rohatec doma Mutěnice. Velmi nepovedený mač a pět branek v domácí síti mluví za vše. K již tradičnímu střelci Hlaváčovi se tentokrát přidali Bartoš a Faltýnek. Díky hattricku Hodese a některých nešťastných výroků sudího se radovali „vinaři“.

Veselí bylo dalším sokem. Na skvěle připraveném pažitu rozhodl jediný gól, jenž vstřelil už na začátku domácí kanonýr Sedlář. Po celý zápas měli domácí dle předpokladů více ze hry, ale vážnější příležitost si nevypracovali. Až zhruba deset minut před koncem fauloval Faltýnek a Veselí mělo k dispozici pokutový kop. Z něj ovšem veselský hráč přestřelil a tato skutečnost mohla domácí mrzet. Jenže v posledních vteřinách hlavičkoval po rohu Hlaváče Bartoš jen do břevna.

Opět doma, opět vysoké číslo obdržených branek a opět prohra. Tak by se dalo jednou větou zhodnotit klání s Tvrdonicemi. Hru hostů dirigoval maličký Gabčo, kterého zdobilo krátké vedení míče a vytrřibená technika. Ani s jedním ze zmíněných aspektů si hráči Rohatce nedokázali absolutně poradit a zaslouženě podlehli vysoko 0:5.

Ve Bzenci předvedli rohateckí plejeři zlepšený výkon. Odměnou za to byla brzká branka Gerstbergera. Ještě do pauzy ale bzeneckí vyrovnali a v druhém poločase dokonce dokázali výsledek otočit. Největší potíže dělal urostlý střelec druhého gólu Lejsal, který na svou výšku a váhu dokázal také rozkmitat své nohy. Ze závěrečného tlaku našťástí vyústilo vyrovnání, když se po závaru zaskvěl bombou pod břevno Bartoš. Nutno dodat, že Slavoj měl ke konci ještě další šance, jež mohl využít k vítěznému obratu.

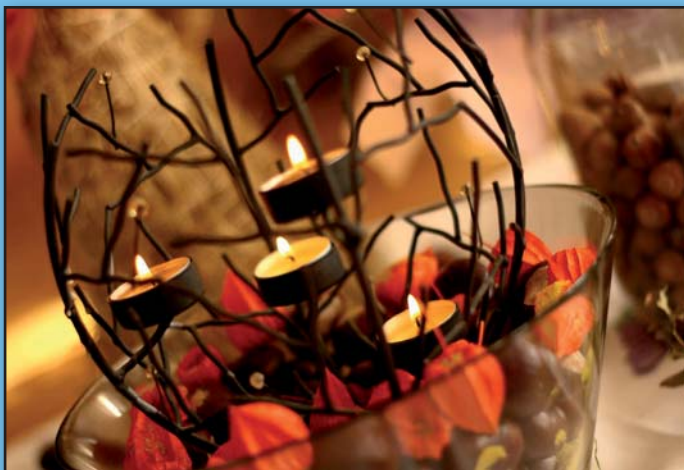
Na dobrou hru ze Bzence však Rohatec v domácím prostředí proti Velkým Pavlovicím nenavázal a po individuálních chybách stál znovu na poli poražených. Z absence střelce Hlaváče vyplynula naprostá nemožnost v ofenzivě a nebyť nekvalitního zakončení Pavlovic, mohl duel skončit mnohem výraznějším rozdílem.

Předposlední zápas ve Strážnici se z důvodu silného deště musel hrát na umělé trávě. Tento fakt více vyhovoval domácím, kteří zvítězili vysoko 5:1. Jediný přesný zásah si připsal Faltýnek. Zraněný a často faulovaný Hlaváč se tentokrát ke střelbě nedostal.

A konečně poslední souboj podzimní části. Přijel Lanzhot, v té době soused v tabulce. Konec dobrý, všechno dobré, dalo by se říct. Z mužstva soupeře hrotl prakticky jediný hráč hrající na pravé straně útoku. A právě po jeho centru do otevřené obrany skóroval přesnou hlavičkou Šarkozy. Našťástí jen snižoval na 2:1 a Rohatec si následně zásluhou hattricku Bartoše a trefách Czyze, Hlaváče a Konečného připsal teprve druhou domácí výhru v sezóně.

Nejčastější sestava: Kovalčík-Malěř, Bartoš/k/, Faltýnek, Elšík-Turek, Gerstberger, Konečný, Štylárek-Hlaváč, Cyz. Nejlepší střelec: Hlaváč s 12 góly z celkem 28.

Autor příspěvku Michal Kovalčík, tč. brankář starších žáků Hodnocení podzimu dle jednotlivých podkladů pánů L. Vyslužila, L. Hřebacky, O. Domanského, M. Antoše zpracoval V. Hlaváč

Rohatecká obec – občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec, redaktor Stanislav Zela, členové Zdeněk Bíza, Mgr. Barbora Březovičová, Luděk Durdák, Milan Henčl, Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hověžáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Mgr. Miroslav Králík, Ing. Drahoslav Melo, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vláčilová. Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl. Vychází šestkrát ročně nákladem 700 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav.

tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.